

3. POGLAVJE: PROTIDOPINŠKA PRAVILA

33. člen

Standardi za dokazovanje dopinga

1. IAAF ali članica mora dokazati, da so bila kršena protidopinška pravila.
2. Po standardu za dokazovanje dopinga mora IAAF ali članica dokazati kršitev protidopinških pravil, teže kršitve pa ugotavlja organ na podlagi zaslišanja in danih izjav. Po tem standardu se zahteva, da predloženi dokaz dokazuje več kot verjetnost, ni pa potrebno, da dokaz ne bi dopuščal nobenega razumnega dvoma.
3. Kadar se v teh protidopinških pravilih zahteva, da atlet, spremljevalec atleta ali druga oseba, ki je osumljena kršitve protidopinških pravil dokaže svojo nedolžnost ali posebna dejstva ali okoliščine, zadostuje kot standard za dokazovanje verjetnost.
4. Kršitev protidopinških pravil se lahko dokazuje z vsakim zaupanja vrednim in zanesljivim načinom. Za kontrolo dopinga veljajo naslednji standardi:
 - (a) šteje se, da od svetovne protidopinške agencije pooblaščenim laboratorijem opravljajo analize in ravnajo z vzorci skladno z mednarodnimi standardi za laboratorije. Atlet lahko izpodbije to domnevo, če dokaže, da laboratorij ni upošteval mednarodnih standardov za laboratorije. V tem primeru mora IAAF ali članica dokazati, da odstopanje laboratorija od predpisanih standardov ni vplivalo na zanesljivost nenormalnih rezultatov analize.
 - (b) odstopanje od mednarodnih standardov za testiranje (ali kršitev drugih določb postopka kontrole dopinga), ne vpliva na veljavnost rezultata, ki dokazuje prisotnost prepovedane snovi v vzorcu ali uporabo prepovedane tehnike oziroma kršitev kakšnega drugega protidopinškega pravila, razen če je odstopanje take narave, da je vplivalo na veljavnost rezultata. Če atlet izpodbija veljavnost rezultata, in zatrjuje odstopanje od mednarodnih standardov za testiranje (ali kršitev drugih določb postopka kontrole dopinga), mora IAAF ali članica dokazati, da odstopanje ni vplivalo na veljavnost rezultata, ki dokazuje prisotnost prepovedane snovi v vzorcu ali da je bila uporabljena prepovedana tehnika oziroma da je bilo kršeno drugo protidopinško pravilo.

38. člen

Disciplinski postopek

1. Disciplinske sankcije za kršitev teh protidopinških pravil se izrekajo v naslednjih treh stopnjah:
 - (a) začasni suspenz
 - (b) zaslišanje
 - (c) izrek sankcije ali oprostitev

Začasni suspenz

2. Če v roku, ki ga določi odgovorni uslužbenec IAAF za protidoping po členih 37.4(c) ali 37.11 teh protidopinških pravil, atlet ali nacionalna zveza ne poda nobenih razlogov za ugotovljeno kršitev protidopinških pravil ali podana obrazložitev ni sprejemljiva, se atletu izreče začasni suspenz, ki velja dokler o njegovi zadevi ne odloči nacionalna zveza. Če je bila kontrola dopinga opravljena pri atletu mednarodnega ranga, izreče začasni suspenz odgovorni uslužbenec IAAF za protidoping. V vseh drugih primerih izreče začasni suspenz nacionalna zveza, ki o tem pisno obvesti atleta. Atlet pa lahko tudi sam prostovoljno sprejme suspenz, o čemer pisno obvesti svojo nacionalno zvezo.
3. Če izreče atletu začasni suspenz članica ali atlet prostovoljno sprejme suspenz, mora članica o tem takoj obvestiti IAAF in proti atletu začeti disciplinski postopek. Prostovoljni suspenz začne veljati z dnem, ko prejme IAAF atletovo pisno obvestilo. Če v nasprotju z določbami tega člena, članica po presoji odgovornega uslužbenca IAAF za protidoping, atletu neopravičeno ne izreče začasnega suspenza, ga izreče odgovorni uslužbenec IAAF. Če izreče začasni suspenz odgovorni uslužbenec IAAF o tem obvesti članico, ki mora takoj začeti disciplinski postopek proti atletu.
4. Na izrek začasnega suspenza ni možen noben ugovor. Atlet, ki mu je bil izrečen začasni suspenz ali je prostovoljno sprejel suspenz, ima po členu 38.7 teh protidopinških pravil pravico do pospešenega zaslišanja pred svojo nacionalno zvezo.

Zaslišanje

5. Pred izrekom kakršnekoli disciplinske sankcije po teh protidopinških pravilih ima atlet pravico zahtevati zaslišanje pred pristojnim sodiščem svoje nacionalne zveze. Če se je atlet včlanil v tujo nacionalno zvezo po členu 4.3 teh pravil, lahko zahteva zaslišanje pred pristojnim sodiščem svoje prejšnje nacionalne zveze ali pred pristojnim sodiščem članice, v katero se je včlanil.
6. Ko se atleta obvesti, da je bila njegova razlaga kršitve protidopinških pravil zavrnjena in da bo začasno suspendiran po členu 38.2, se ga hkrati obvesti o

njegovi pravici, da zahteva zaslišanje. Če atlet v roku 14 dni po prejemu tega obvestila pri svoji nacionalni zvezi ali pri drugem pristojnem organu pisno ne zahteva zaslišanja, se šteje, da se odreka pravici do zaslišanja in da priznava kršitev protidopinških pravil. Članica mora o tem v 5 delovnih dneh pisno obvestiti IAAF.

7. Če je atlet zahteval zaslišanje, mora biti pozvan na zaslišanje v dveh mesecih od datuma vložitve zahteve za zaslišanje. Članica mora IAAF obveščati o vseh atletih, ki čakajo na zaslišanje in o datumih zaslišanj atletov, IAAF pa se kot opazovalka lahko udeleži zaslišanja atletov. Udeležba IAAF na zaslišanju atleta ali njeno drugačno sodelovanje v disciplinskih zadevah ne vpliva na njeno pravico do pritožbe na odločitev članice na športno razsodišče po členu 60.23 teh pravil.
8. Atleta se zasliši pred organom, ki je določen s pravili članice ali ga članica za to posebej pooblasti. Organ pred katerim poteka zaslišanje mora biti pravičen in nepristranski in mora pri zaslišanju spoštovati naslednje pravice atleta: da je navzoč na zaslišanju in da daje izjave, da lahko predlaga in zaslišuje priče, da ima pooblaščenega zastopnika in tolmača (na lastne stroške) in da v razumnem roku dobi pisno obrazloženo odločbo.
9. Na zaslišanju mora pristojno sodišče najprej odločiti ali je atlet kršil protidopinška pravila. Članica ali drug organ, ki zastopa obtožbo, mora atletu dokazati kršitev protidopinških pravil v skladu s členom 33.2 teh pravil.
10. Če pristojno sodišče članice odloči, da atlet ni kršil protidopinških pravil, mora članica o tej odločitvi v 5 delovnih dneh od sprejema odločitve pisno obvestiti odgovornega uslužbenca IAAF za protidoping in obvestilu priložiti pisno obrazložitev odločitve. Atletovo zadevo potem obravnava protidopinški posvetovalni odbor IAAF, ki odloči ali se naj zadeva preda v presojo športnemu razsodišču po členu 60.23 teh pravil. Če protidopinški posvetovalni odbor IAAF odloči, da se zadeva preda športnemu razsodišču, lahko atletu hkrati izreče začasni suspenz, ki traja do dokončne odločitve športnega razsodišča.
11. Če pristojno sodišče članice presodi, da je atlet kršil protidopinška pravila, mora imeti atlet pred izrekom suspenza možnost, da dokaže obstoj izjemnih okoliščin, ki opravičujejo skrajšanje predpisanih sankcij po členu 40.1 teh pravil.

Izjemne okoliščine

12. Vse odločitve po teh protidopinških pravilih o obstoju izjemnih okoliščin atletov morajo biti medsebojno usklajene tako, da so vsem atletom zagotovljeni enaki pogoji, ne glede na njihovo nacionalnost, prebivališče, rang in stopnjo izkušenj. Zato je treba pri odločanju o obstoju izjemnih okoliščin upoštevati naslednja načela:
 - (a) da je osebna dolžnost vsakega atleta, da prepreči, da nobena prepovedana snov ne vstopi v njegovo telo. Vsak atlet je bil predhodno opozorjen, da bo

odgovoren za vsako prepovedano snov, ki bo najdena v njegovem telesu (člen 32.2(a) (1) teh pravil).

(b) da se bodo izjemne okoliščine upoštevale samo v izjemnih primerih.

(c) da se glede na atletovo osebno dolžnost po členu 38.12(1) teh pravil, kot izjemni primeri ne bodo upoštevali naslednji izgovori: da je atletu dala prepovedano snov ali tehniko druga oseba brez njegove vednosti, da je prepovedano snov uporabil po pomoti, da je prepovedana snov zašla v njegovo telo z dodatki k hrani ali da mu je zdravilo predpisal njegov spremljevalec, ki ni upošteval da vsebuje prepovedano snov.

(d) da se bo kot izjemna okoliščina upoštevalo dejstvo, če bo atlet predložil IAAF, svoji nacionalni zvezi ali drugemu pristojnemu organu zanesljive dokaze, s katerimi bo prispeval k odkritju kršitve protidopinških pravil, kadar protidopinška pravila krši druga oseba s posestjo (člen 32.2

(e) prodajo (člen 32.2 (g)) ali predpisovanjem atletu (člen 32.2 (h)).

13. O izjemnih okoliščinah atletov mednarodnega ranga in v primeru mednarodnih tekmovanj, odloča protidopinški posvetovalni odbor IAAF (člen 38.17).

14. Kadar pristojno sodišče na podlagi predloženih dokazov odloča o obstoju izjemnih okoliščin pri atletu, mora pri odločanju upoštevati načela iz člena 38.12 teh pravil.

15. Če pristojno sodišče po presoji predloženih dokazov odloči, da pri atletu niso podane izjemne okoliščine, izreče atletu predpisano sankcijo po členu 40.1 teh pravil. O odločitvi sodišča mora članica pisno obvestiti IAAF in atleta v 5 delovnih dneh od sprejema odločitve.

16. Če pristojno sodišče po oceni predloženih dokazov odloči, da so pri atletu mednarodnega ranga ali v primerih, ki se nanašajo na mednarodno tekmovanje podane izjemne okoliščine, mora:

(a) preko generalnega sekretarja IAAF predložiti zadevo protidopinškemu posvetovalnemu odboru IAAF in priložiti vse gradivo in dokaze, ki dokazujejo obstoj izjemnih okoliščin; in

(b) povabiti atleta in/ali njegovo nacionalno zvezo, da podpreta odločitev pristojnega sodišča; in

(c) odložiti zaslišanje atleta, dokler protidopinški posvetovalni odbor IAAF ne odloči o obstoju izjemnih okoliščin. Začasni suspenz atleta ostane v veljavi, dokler protidopinški posvetovalni odbor IAAF ne odloči o obstoju izjemnih okoliščin.

17. Ko protidopinški posvetovalni odbor IAAF prejme od pristojnega sodišča gradivo v zadevi atleta odloča o obstoju izjemnih okoliščin samo na podlagi predloženega pisnega gradiva. Protidopinški posvetovalni odbor IAAF pred svojo odločitvijo lahko:

- (a) o zadevi izmenja stališča po elektronski pošti, po telefonu, po faksu ali osebno;
- (b) zahteva dodatne dokaze ali gradivo;
- (c) zahteva dodatna pojasnila od atleta;
- (d) zahteva zaslišanje atleta, če šteje to za potrebno.

Ko protidopinški posvetovalni odbor IAAF odloča o obstoju izjemnih okoliščin na podlagi predloženega pisnega gradiva, dodatno predloženih dokazov ter dodatnih pojasnil atleta, mora upoštevati načela določena v členu 38.12 teh pravil. Če protidopinški posvetovalni odbor oceni, da so pri atletu podane izjemne okoliščine, mora določiti vrsto izjemnih okoliščin, npr. da ni dokazana napaka ali malomarnost atleta (po členih 40.2 in 40.3 teh pravil) oziroma, da je atlet pomagal pri odkrivanju kršitev protidopinških pravil, ki so jih storile druge osebe (člen 40.4 teh pravil). Generalni sekretar IAAF o odločitvi protidopinškega posvetovalnega odbora pisno obvesti članico.

18. Če protidopinški posvetovalni odbor IAAF odloči, da pri atletu niso podane izjemne okoliščine, je ta odločitev obvezna za pristojno sodišče, ki izreče atletu predpisano sankcijo po členu 40.1. O odločitvi pristojnega sodišča, da pri atletu niso podane izjemne okoliščine, mora članica v 5 delovnih dneh pisno obvestiti IAAF in atleta.

19. Če protidopinški posvetovalni odbor IAAF oceni, da so pri atletu podane izjemne okoliščine, izreče pristojno sodišče atletu sankcije v skladu s členi 40.2, 40.3 ali 40.4 glede na vrsto izjemnih okoliščin, ki jih je ugotovil protidopinški posvetovalni odbor IAAF po členu 38.17. O odločitvi pristojnega sodišča mora članica v 5 delovnih dneh pisno obvestiti IAAF in atleta.

20. Na odločitev protidopinškega posvetovalnega odbora IAAF, da pri njem niso podane izjemne okoliščine, se atlet lahko pritoži na športno razsodišče hkrati s pritožbo zoper odločitev pristojnega sodišča članice po členu členu 60.10(a) ali s pritožbo zoper odločitev po členu 60.10(b). Pri reševanju pritožbe na odločitev protidopinškega posvetovalnega odbora IAAF se upoštevajo standardi iz člena 60.27 teh pravil.

21. Kadar se ne odloča o izjemnih okoliščinah atletov mednarodnega ranga ali izjemne okoliščine niso povezane z mednarodnim tekmovanjem, mora pristojno sodišče pri svojem odločanju upoštevati standarde določene v členu 38.12 in atletu izreči predpisano sankcijo. O odločitvi sodišča mora članica pisno obvestiti IAAF in atleta v 5 delovnih dneh po sprejemu odločitve. Če pristojno sodišče odloči, da so pri atletu podane izjemne okoliščine, mora v pisni odločbi obrazložiti vsa za svojo odločitev